

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

**3die Hefte,
Slutningshefte.**

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

16 Bø.

(Bd. I S. 236—243. II S. 544 f.)

Jfr. Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 109.

S. 240 hlaiwa. Foruden hlaaiwido, Strand bliver her at nævne haiwidar paa Amle-Stenen (Bd. II S. 578 f.).

S. 240 Anm. 3. Stedsnavnet *Læmr* er behandlet af Magnus Olsen, Maal og minne 1919 S. 14 ff. (**Hlaiwa-haimar* »Haug-Bygden«, »Bygden, som udmærker sig ved [naturlige] Hauger [Bakker, Skrænter ell. lign.]«).

S. 241 f. og S. 544. »Mulig *hnab-udas*, sammensat Navn. Sidste Led **udda-r* = oldn. *oddr*. Jfr. *uduur* Brakt. 40 (Fredrikstad-Brakteaten). Förstemann har ikke *ort* som andet Led. Jfr. *Naddoddr*« (S. B.). — Ogsaa Noreen, Altisl. Gramm.⁴, 1923, S. 376 læser *hnabudas* (2den og 4de Rune betegnede som usikre). Dette gjengiver han ved oldn. **Hnofoþs* (»vgl.? ags. *Hnæf*, ahd. *Hnabi*, aisl. prætt. *hnóf* schnitt ab«).

S. 545 L. 3 ff. Istedensfor *hnabu* paa Fyrunga-Stenen (*b* Rune 18—21) har Bugge (Arkiv f. nord. filol. XXII, 1905, S. 11 ff.) læst et Navn i Dativ *hwati* (*b* 19—23).